

CANÇÓ DE LA FOSCA

M'he perdut en es teus ulls
fondals de la mar nostra
i una lluna esquerpa i antiga
m'ha fet sa nit
més fosca encara.

Aviat, que son fills de s'albada marina
margalides i rosells
ompliran pertot ses illes
i esdevendran daurades,
ai!, ses ribes baix es sol.

Amb tambors i xeremies
festejarem baix sa lluna
i demà, demà viurem
porfediant, ai!, amb es sol.

Ara solcaré, anhelant-te,
sa meva nit illenca
incerta i grisa.

Vela i rem, i un llaüt.
Vela i rem, i un llaüt a la mar.
Ara, quan s'amagui sa lluna
aí, amor!, et cercaré a tu.

Amb tambors...

Planells, Victori. "Cançó de la fosca"